

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717203657
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3717203657.2

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou vo veci sporu žalobcu npráp. V. L. Ž., O.. XX. X. XXXX, V. P., U. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, Advokátska kancelária Považská Bystrica, Dukelská 972/7-3 proti žalovanému: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 2.426,70 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 28. 1. 2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie 89,27 Eur z a s t a v u j e .

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,76 %

odôvodnenie:

1. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že Uznesením Ministerstva vnútra, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, zo dňa 19. 6. 2015 sp. zn. ČVS:SKIS-81/OISS-V-2015 mu bolo vznesené obvinenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie mal spočívať v tom, že 26. 11. 2014 v Púchove ako člen hliadky mal v úmysle pomôcť G. B. vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za prečin krádeže, pri ktorej bola prichytená v predajni potravín, nevykonať lustráciu v ústrednej evidencii priestupkov a následne jej uložiť blokovú pokutu a do pokutových blokov úradného záznamu a záznamu zo služby úmyselne uviesť meno P. B., Č. G. B. umožnil vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za prečin krádeže. Prostredníctvom obhajcu, ktorého si žalobca zvolil dňa 24. 6. 2015 podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, ktorá však bola Uznesením Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici sp. zn. Pv227/15/3306-10 zo dňa 8. 7. 2015, zamietnutá. V priebehu vyšetrovania a v konaní pred súdom jeho obhajca vykonal nasledovné úkony:

- 1/ príprava a prevzatie zastúpenia dňa 24. 6. 2015 - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. a/ 61,75 Eur,
- 2/ sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 29. 6. 2015 - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. b/ 61,75 Eur,
- 3/ účasť na výsluchu obvineného v Púchove dňa 9. 7. 2015 od 9,50 hod do 10,55 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
- 4/ účasť pri výsluchu svedka U. P. v Púchove dňa 9. 7. 2015 od 11,15 hod do 11,40 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
- 5/ účasť pri výsluchu svedka U. P. v Púchove dňa 9. 7. 2015 od 11,45 do 12,05 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
- 6/ účasť pri výsluchu svedka U. Š. v Púchove 9. 7. 2015 od 12,10 hod do 12,50 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
- 7/ nahliadnutie do spisu dňa 9. 7. 2015 - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,

8/ účasť pri výsluchu svedka P. B. dňa 16. 7. 2015 v Púchove od 13,15 hod do 13,35 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
9/ účasť pri výsluchu svedka npráp. X. L. dňa 16. 7. 2015 dňa v Púchove 11,35 hod do 11,55 hod - úkon podľa § 14 ods.1 písm. c/ - 61,75 Eur,
10/ účasť pri výsluchu svedka Ľ. M. dňa 16. 7. 2015 v Púchove od 10,35 hod do 11,15 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
11/ účasť pri výsluchu svedka P. L. dňa 5. 8. 2015 v Žiline od 9,00 hod do 9,15 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
12/ návrh na vykonanie dokazovanie zo dňa 13. 8. 2015 - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
13/ účasť pri výsluchu svedka G. B. dňa 8. 9. 2015 v Pezinku od 10,00 hod do 10,40 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Pezinok - 61,75 Eur,
14/ účasť pri výsluchu svedka U. V. dňa 9. 9. 2015 v Púchove od 11,20 hod do 11,45 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
15/ účasť pri výsluchu svedka U. X. dňa 9.9. 2015 v Púchove od 11,50 hod do 13,10 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
16/ účasť pri konfrontácii medzi obvineným L.. Ž. R. F. U.. P. dňa 12. 11. 2015 v Púchove od 12,00 do 12,30 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,
17/ záverečné preštudovanie spisu po skončení vyšetrovania dňa 23. 11. 2015 v Púchove od 10,00 hod do 12,05 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 61,75 Eur,

2. Po skončení vyšetrovania prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal dňa 9. 12. 2015 pod sp. zn. Pv227/15/3306-17 obžalobu pre prečin podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Obhajca vo veci ďalej v konaní pred súdom vykonal nasledovné úkony:

18/ porada s klientom dňa 15. 1. 2016 - úkon podľa § 14 ods. 2 písm. a/ - 42,39 Eur,
19/ účasť na hlavnom pojednávaní na OS Považská Bystrica dňa 8. 2. 2016 od 8,30 hod do 11,30 hod - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 127,16 Eur,
20/ porada s klientom dňa 10. 6. 2016 - úkon podľa § 14 ods. 2 písm. a/ - 42,39 Eur,
21/ účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trenčín dňa 28. 6. 2016 od 10,45 - úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - 63,58 Eur.
Celkové úkony spolu bez DPH 1.325,27 Eur.

3. Žalobca ďalej uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8. 2. 2016 sp. zn. 1T81/2015-192 bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený. Na tomto pojednávaní sa zúčastnil aj jeho obhajca. Prokurátor proti predmetnému rozsudku podal odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorým uznesením zo dňa 28. 6. 2016 sp. zn. 2To/40/2016-208 odvolanie prokurátora na verejnom zasadnutí zamietol, pretože nebolo dôvodné. Na tomto verejnom zasadnutí na krajskom súde sa zúčastnil aj obhajca žalobcu. Žalobca uviedol, že ku každému úkonu advokáta prináleží podľa § 13 ods. 3 režijný paušál vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby, čo za rok 2015, kedy boli úkony 1 až 17 vykonané, predstavuje režijný paušál po 8,39 Eur bez DPH za rok 2016, za úkony 18 až 21 v hodnote 8,58 Eur bez DPH, t. j. celkom režijný paušál za predmetné úkony predstavuje sumu 176,95 Eur bez DPH. Z dôvodu, že jednotlivé úkony, na ktorých sa zúčastnil jeho obhajca boli mimo sídla jeho kancelárie, obhajcovi patrí aj náhrada za stratu času vo výške 1/60-iny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, pričom výpočtový základ v roku 2015 bol 839 Eur, t. j. 1/60-ina predstavuje 13,98 Eur za začatú polhodinu. V roku 2016 bol výpočtový základ 858 Eur, t. j. 1/60-ina predstavuje 14,30 Eur za začatú polhodinu. Mimo sídla advokátskej kancelárie obhajca vykonal nasledovné úkony:

3/ účasť na výsluchu obvineného v Púchove dňa 9. 7. 2015,
4/ účasť pri výsluchu svedka U. P. v Púchove dňa 9. 7. 2015,
5/ účasť pri výsluchu svedka U. P. v Púchove dňa 9. 7. 2015,
6/ účasť pri výsluchu svedka U. Š. v Púchove dňa 9. 7. 2015,
7/ nahliadnutie do spisu dňa 9. 7. 2015.

Strata času pri ceste Považská Bystrica - Púchov a späť za úkony 3 - 7 vykonané dňa 9. 7. 2015 na ORPZ Púchov t. j. 2 polhodiny 27,96 Eur.

8/ účasť pri výsluchu svedka P. B. dňa 16. 7. 2015 v Púchove,
9/ účasť pri výsluchu svedka npráp. X. L. dňa 16. 7. 2015 v Púchove,
10/ účasť pri výsluchu svedka Ľ. M. dňa 16. 7. 2015 v Púchove. Strata času za úkony 8 - 10 vykonané dňa 16. 7. 2015 na ORPZ Púchov 2 polhodiny - 27,96 Eur.
Dňa 5. 8. 2015 právny zástupca žalobcu vykonal nasledovné úkony:

11/ účasť pri výsluchu svedka P. L. dňa 5. 8. 2015 v ÚVTOS Žilina. Strata času za úkon 11/ vykonaný dňa 5. 8. 2015 v ÚVTOS Žilina 2 polhodiny - 27,96 Eur.

13/ účasť pri výsluchu svedka G. B. dňa 8. 9. 2015 v Pezinku. Strata času za úkon 13/ vykonaný dňa 8. 9. 2015 v Pezinku 6 polhodín - 83,88 Eur.

Dňa 9. 9. 2015 právny zástupca žalobcu vykonal nasledovné úkony:

14/ účasť pri výsluchu svedka U. V. dňa 9. 9. 2015 v Púchove,

15/ účasť pri výsluchu svedka U. X. dňa 9. 9. 2015 v Púchove. Strata času za úkony 14/ - 15/ vykonané dňa 9. 9. 2015 na ORPZ Púchov 2 polhodiny - 27,96 Eur.

Dňa 12.11. 2015 právny zástupca žalobcu vykonal nasledovné úkony:

16/ účasť pri konfrontácii medzi obvineným L.. Ž. R. F. U.. P. dňa 12. 11. 2015 v Púchove. Strata času za úkon 16/ vykonaný dňa 12. 11. 2015 na ORPZ Púchov 2 polhodiny - 27,96 Eur.

Dňa 23. 11. 2015 právny zástupca žalobcu vykonal nasledovné úkony:

17/ záverečné preštudovanie spisu po skončení vyšetrovania dňa 23. 11. 2015 v Púchove. Strata času za úkon 17/ vykonaný dňa 23. 11. 2015 na ORPZ Púchov 2 polhodiny - 27,96 Eur.

Dňa 28. 6. 2016 právny zástupca žalobcu vykonal nasledovné úkony:

21/ účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trenčín dňa 28. 6. 2016 od 10,45 hod. Strata času za úkon 21/ vykonaný dňa 28. 6. 2016 na Krajskom súde Trenčín 4 polhodiny - 57,20 Eur.

Náklady za stratu času predstavujú v roku 2015 (18 polhodín) x 13,98 Eur = 251,64 Eur bez DPH a za rok 2016 (4 polhodiny) x 14,30 Eur = 57,20 Eur.

Celkové náklady na stratu času bez DPH predstavujú 308,84 Eur.

4. Žalobca ďalej uviedol, že advokátovi patrí aj náhrada titulom cestovného, na ktorú náhradu mu vznikol nárok, keďže sa zúčastnil úkonov mimo svojho sídla. Cestovné jeho obhajcovi patrí za úkony 3 až 7 vykonané dňa 9. 7. 2015 na ORPZ Púchov 42 km vo výške 11,08 Eur,

za úkony 8-10 vykonané dňa 16. 7. 2015 na ORPZ Púchov 42 km - 11,08 Eur, za úkon 11/ vykonaný dňa 5. 8. 2015 v ÚVTOS Žilina 70 km - 10,92 Eur,

za úkon 13/ vykonaný dňa 8. 9. 2015 v Pezinku 306 km - 76,50 Eur,

za úkony 14 -15 vykonané dňa 9. 9. 2015 na ORPZ Púchov 42 km - 10,71 Eur,

za úkon 16/ vykonaný dňa 12. 11. 2015 na ORPZ Púchov 42 km - 10,79 Eur,

za úkon 17/ vykonaný dňa 23. 11. 2015 na ORPZ Púchov 42 km - 10,79 Eur

za úkon 21/ vykonaný dňa 28. 6. 2016 na KS Trenčín 102 km - 26,11 Eur.

Cestovné za jednotlivé úkony predstavujú sumu za rok 2015 sumu 141,87 Eur bez DPH a za rok 2016 sumu 26,11 Eur bez DPH. Celkové cestovné náklady bez DPH predstavujú 167,98 Eur.

5. Spolu trovy právneho zastúpenia bez DPH predstavujú sumu 1.979,04 Eur a s pripočítaním 20 % DPH zo sumy 1.979,04 Eur vo výške 395,81 Eur, trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 2.374,85 Eur. Žalobca uviedol, že uvedené trovy právneho zastúpenia svojmu advokátovi zaplatil na základe faktúry č. 77/2016, o čom predložil príjmový doklad č. 58.

6. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že dňa 24. 6. 2015 bol prostredníctvom riaditeľa OOPZ Púchov upovedomený o začatí konaní konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru. Dôvodom začatia konania o prepustenie zo služobného pomeru malo byť porušenie služobnej prísahy tak, ako bolo popísané v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 19. 6.2016 sp. zn. SKIS-81/OISS-V-2015 pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Vo veci prepustenia zo služobného pomeru ho na základe plnomocenstva zo dňa 24. 6. 2015 zastupoval L.. Z. V., advokát.

7. V označenej veci splnomocnený advokát vykonal nasledovné úkony:

Úkony právnej služby

1/ príprava a prevzatie zastúpenia dňa 24. 6. 2015 - úkon podľa § 13a ods. 1 písm. a/ - 66 Eur,

2/ účasť pri výsluchu účastníka konania dňa 9. 7. 2015 v Púchove od 13,10 hod do 15,05 hod - úkon podľa § 13a ods. 1 písm. d/ - 66 Eur,

3/ účasť pri výsluchu účastníka konania dňa 14. 7. 2015 v Púchove od 13,10 hod do 14,11 hod - úkon podľa § 13a ods. 1 písm. d/ - 66 Eur,

4/ porada s klientom dňa 10. 6. 2016 - úkon podľa § 14 ods. 2 písm. a/ - 66 Eur.

Celkové úkony spolu bez DPH 264 Eur.

8. Ku každému úkonu advokátovi prináleží podľa § 13 ods. 3 režijný paušál vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby, čo za rok 2015, kedy boli úkony 1-3 vykonané

predstavuje 3x8,39 Eur = 25,17 Eur bez DPH za rok 2016 úkon č vykonaný predstavuje 1x 8,58 Eur = 8,58 Eur. Celkové náklady na režijný paušál sú 33,75 Eur.

9. Podľa § 17 ods. 1/ advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Mimo sídla boli vykonané úkony 2/ a 3/. Celkové náklady za stratu času za tieto úkony predstavujú 2 cesty (4 polhodiny) x 13,98 Eur = 55,92 Eur bez DPH. Celkové náklady na stratu času bez DPH sú 55,92 Eur.

10. Podľa § 16 ods. 4/ a podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách mám nárok na cestovné výdavky na úkony mimo sídla advokáta. Celkové cestovné za úkony 2/ a 3/ predstavuje sumu 2 úkony x 11,08 Eur = 22,16 Eur bez DPH.

Spolu trovy právneho zastúpenia bez DPH predstavujú sumu 375,83 Eur. DPH v sadzbe 20 % zo sumy 375,83 Eur je 75,17 Eur, preto spolu trovy právneho zastúpenia s DPH predstavujú sumu 451 Eur.

11. Žalobca poukázal na to, že konanie o prepustenie zo služobného pomeru bolo dňa 17. 1.2015 zastavené. Je nepochybné, že konanie o prepustenie zo služobného pomeru začalo v príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia. Nebyť vzneseného obvinenia, nedošlo by k začatiu konania o prepustenie zo služobného pomeru a nevznikla by mu škoda v podobe zaplatenej odmeny advokátovi. Počas zastupovania v prebiehajúcim konaní o prepustenie zo služobného pomeru bol obhajca nútený vykonať vyššie popísané úkony právnych služieb, za ktoré mu vznikol nárok na zaplatenie odmeny a náhrady hotových výdavkov v celkovej sumy 451 Eur, ktoré dňa 24. 7. 2015 na základe faktúry č. 52/2015 zaplatil.

12. Žalobca zdôraznil, že zásada práva na obhajobu je jednou zo základných zásad trestného konania. Zaplatením trov obhajoby a trov právneho zastúpenia vo veci prepustenia zo služobného pomeru mu vznikla škoda, za ktorú zodpovedá štát za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003. Poukázal tiež na to, že v súlade s judikatúrou (Rc70/94) ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov právo na náhradu škody, spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený alebo si ho zvolil sám. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. V ďalšom texte žaloby citoval časť rozhodnutia Rc24/1992 s poukazom na to, že rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, môže vyvolať zo strany obhajoby procesné úkony smerujúce na odstránenie nežiadúcich právnych dôsledkov na obvineného, ktoré by v prípade správneho rozhodnutia neboli potrebné. Takéto rozhodnutia môžu byť príčinou vzniku trov za úkon obhajoby v záujme obvineného a náklady vynaložené na nesú v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami.

13. Žalobca poukázal na to, že medzi vznikom škody, ktorá spočíva v zaplatených trovách obhajoby a trovách právneho zastúpenia a nezákonným rozhodnutím je daná príčinná súvislosť. Zdôraznil, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež okrem iného aj oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. V tejto súvislosti poukázal na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu, konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu, a to sp. zn. 1 Cdo53/93.

14. Žalobca dňa 2. 12. 2016 podal na Generálnu prokuratúru SR ako príslušný orgán žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú však Generálna prokuratúra posúdila a vyhodnotila ako nedôvodnú a nárok mu neuspokojila. Žiadal preto, aby súd rozsudkom uložil povinnosť žalovanej zaplatiť mu sumu 2.374,85 Eur a 451 Eur, spolu s 5-nými úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2.374,85 Eur od 21. 9. 2016 a zo sumy 451 Eur od 28. 7. 2016 a nahradiť mu trovy konania.

15. Žalobca k žalobe pripojil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/40/2016-208 zo dňa 28. júna 2016, obžalobu sp. zn. Pv227/15/3306-17, plnomocenstvá na zastupovanie v trestnom konaní a v konaní o prepustenie zo služobného pomeru, zápisnice z výsluchu žalobcu ako účastníka konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru zo dňa 9. 7. 2015, 14. 7. 2015, list ORPZ označený ako

začatie konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ - upovedomenie zo dňa 24. 6. 2015, rozhodnutie o zastavení konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru zo dňa 17. 7. 2015, záznamy o porade advokáta s klientom (žalobcom) zo dňa 15. 1. 2016, 10. 6. 2016 a 11. 7. 2015, záznamy o použití vlastného motorového vozidla zo dňa 28. 6. 2016, 23. 11. 2015, 12. 11. 2015, 9. 9. 2015, 8. 9. 2015, 5. 8. 2015, 16. 7. 2015, 9. 7. 2015, 14. 7. 2015, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 2. 12. 2016 adresovanú Generálnej prokuratúre SR, oznámenie Generálnej prokuratúry adresované právnomu zástupcovi žalobcu, ktorým Generálna prokuratúra SR odmietla žiadosť o predbežné prerokovanie náhrady škody zo dňa 20. 1. 2017 a dodatočne žalobca tiež pripojil faktúry č. 52/2015 a 77/2016 a príjmové pokladničné doklady č. 54 a 58.

16. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť vzhľadom k tomu, že v danej veci neexistuje právny titul pre priznanie náhrady škody. Vo vyjadrení poukázala na znenie § 3 ods. 1, 6 ods. 1, 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci s poukazom na to, že pri osvedčení nároku na náhradu škody musia byť preukázané všetky atribúty vzniku zodpovednosti za škodu, teda musí byť preukázaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy alebo musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci pre nezákonnosť zrušené. Jednoznačne musí byť preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť (zrejeme omylom žalovaná uvádzala príčinnú súvislosť vo vzťahu k uplatneniu nemajetkovej ujmy, ktorá však nie je predmetom tohto konania). Žalovaná vo vyjadrení ďalej poukázala na to, že orgány činné v trestnom konaní v predmetnej trestnej veci konali v súlade so zákonom, svojimi povinnosťami, a to v zmysle trestného poriadku. K začatiu trestného stíhania došlo z podnetu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby stred, Banská Bystrica, ktoré v rámci operatívno-pátracej činnosti, ktorá v rámci operatívno-pátracej činnosti zistila skutočnosti, že konanie žalobcu naplnilo formálne znaky prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, preto mu bolo vznesené obvinenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Po skončení vyšetrovania prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na Okresný súd Považská Bystrica obžalobu na obvineného (žalobcu), o ktorej bolo rozhodnuté oslobodzujúcim rozsudkom. Voči nemu prokurátor podal odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne zamietol ako nedôvodné. Žalovaná poukázala v tejto súvislosti na znenie § 2 ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku s tým, že zdôraznila, že konajúci prokurátor a postupoval a rozhodoval v trestnom konaní v súlade s trestným zákonom a trestným poriadkom. Prokurátor je povinný podať obžalobu aj v takom prípade, ak vzniknú pochybnosti, keď niektoré dôkazy svedčia o spáchaní trestného činu a niektoré tieto vyvracajú. Len súd po vykonanom dokazovaní je potom oprávnený pri svojom rozhodovaní uplatniť zásadu „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obvineného. Žalovaná poukázala na to, že hoci žalobca bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica spod obžaloby právoplatne oslobodený, avšak žiadne z vydaní rozhodnutí v rámci trestného konania nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom. Extenzívny výkladom zákona č. 214/2003 bol síce judikatúrou prijatý záver, že z pohľadu nároku na náhradu škody má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť okrem iného aj oslobodenie spod obžaloby, tak ako to bolo v tomto prípade, avšak uvedený záver nemôže byť prijatý absolútne a bezvýhradne. Za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé začatie trestného stíhania, resp. každé vznesenie obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného, resp. obžalovaného bez posúdenia a zohľadnenia osobitosti prípadu. Skutočnosť, že žalobca bol spod obžaloby právoplatne oslobodený ešte neznamená automaticky, že celé konanie, ktoré mu predchádzalo bolo nezákonné. Práve naopak súd sa po oboznámení s trestným spisom domnieval, že konanie je dôvodné vrátane začatia trestného stíhania, vznesenia obvinenia aj podania obžaloby, čomu nasvedčuje prijatie obžaloby súdom, celý priebeh trestného konania. V predmetnej veci až v priebehu hlavného pojednávania svedok preukazujúci spáchanie skutku zmenil svoju výpoveď oproti výpovedi z prípravného konania, čím zmenil existujúci stav v čase podanej obžaloby. V tejto súvislosti poukázal aj na obsah nálezu Ústavného súdu sp. zn. ÚS 163/2003 z 13. 11. 2013, podľa ktorého vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. V danom kontexte žalovaná poukázala aj na rozhodnutie ESLP vo veci G. proti Českej republike (sťažnosť č. 57404/08) z 20. júna 2013, v ktorom je konštatované, že zlučiteľnosť zásahu pri vedení trestného konania voči určitej osobe vyžaduje, aby bol zásah zákonný, vo všeobecnom záujme a bol primeraný. V danom prípade čo sa týka zákonnosti ani jeden z orgánov činných v trestnom konaní ani prokurátor nezákonnosť neporušili ESLP, vo svojom rozsudku skonštatoval, že skutočnosť, že bol sťažovateľ v prejednávanej veci zbavený obžaloby samo o sebe neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné

alebo od počiatku vadné. Dôkazné požiadavky, ktoré je teba splniť, aby mohla byť osoba uznaná vinnou sa líšia od dôkazných požiadaviek, ktoré treba splniť, aby mohla byť osoba trestne stíhaná. Žalovaná zdôraznila, že v prejednávanej veci uznesením o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ktoré boli vydané orgánmi činnými v trestnom konaní voči žalobcovi boli splnené všetky zákonné predpoklady, z ktorého dôvodu neboli príslušnou prokuratúrou zrušené v konaní o sťažnosti. V tom čase existovala na základe vykonaného dokazovania v trestnom konaní pravdepodobnosť spáchania tam definovaného skutku žalobcom, ktorý sa však až v priebehu vedeného trestného konania pred súdom napokon nepotvrdil. Zistené okolnosti nasvedčovali, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne dôvodný záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou. Preukazovanie viny obžalovaného (žalobcu) je už vecou dokazovania pred súdom. V danom prípade žalobca bol oslobodený spod obžaloby iba v dôsledku zmeny výpovedi hlavného svedka na hlavnom pojednávaní, a preto namietané uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné rozhodnutie bez posúdenia a zohľadnenia osobitosti konkrétnej veci. Žalovaná zdôraznila, že v danom prípade nemôže byť preukázaná ani príčinná súvislosť medzi vznikom uplatneného nároku (škodou) a nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní, resp. v súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia, keďže žiadne z rozhodnutí pre nezákonnosť nebolo zrušené v rámci vedenia trestného konania.

17. Žalovaná k uplatnenému nároku trov právneho zastúpenia v konaní o prepustenie zo služobného pomeru, ktorým v tomto prípade je nesprávny úradný postupom štátneho orgánu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V danom prípade chýba prvý zo zákonných predpokladov úspešného uplatnenia náhrady škody, a to nesprávny úradný postup zo strany žalovaného, avšak chýba aj príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom (ktorý chýba a vznikom škody). Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že uplatnený nárok na náhradu trov konania vo veci o prepustenie mu vznikol v dôsledku vznesenia obvinenia zo dňa 19. 6. 2015 je potrebné poukázať na to, že predmetné uznesenie vydalo Ministerstvo vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby a nie žalovaná, resp. Generálna prokuratúra. rozhodnutie o zastavení konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru bolo vydané dňa 17. 7. 2015 a obžaloba bola podaná až dňa 19. 12. 2015 zo strany Okresnej prokuratúry. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že chýba vzájomná príčinná súvislosť medzi uplatneným nárokom v podobe trov konania v súvislosti s konaním o prepustenie a vznikom škody, teda nesprávny úradným postupom zo strany žalovanej. V tejto súvislosti žalovaná tiež poukázala na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 296/2014, z ktorého vyplýva, že v prípade konania o prepustenie príslušníka policajného zboru zo služobného pomeru ide o personálne opatrenie za porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti, ktoré nemožno stotožňovať s trestno-právnu zodpovednosťou. Porušenie služobnej prísahy nemusí dosiahnuť intenzitu trestného činu a dôvodu prepustenia príslušníka policajného zboru zo služobného pomeru môžu byť napriek tomu splnené. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala taktiež na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorom vyslovila názor, že trestné konanie pred orgánmi činnými v trestnom konaní a konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru sú dve odlišné konania zverené zákonmi odlišným orgánom. Fakt, že predmetný skutok, ktorý kládol za vinu žalobcovi v konaní o prepustení zo služobného pomeru nie je trestným činom ešte neznamená, že skutok nemôže byť kvalifikovaný ako disciplinárne prevedenie spočívajúce v porušení služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom ide o konanie, za ktoré možno príslušníka prepustiť zo služobného pomeru. Žalovaná tiež poukázala na to, že v danom prípade rozhodnutie o zastavení daného konania nebolo nikdy zrušené, a teda nejedná sa o nezákonné rozhodnutie.

18. Žalovaná k samotnej výške uplatnenej náhrady škody poukázala na to, že pokiaľ žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 1.325,27 Eur, tak uplatnené trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní neboli účelne vynaložené, a to konkrétne sa jedná o úkony právnej služby - porady s klientom zo dňa 10. 6. 2016, 15. 1. 2016 a 11. 7. 2015. Tieto úkony neboli vynaložené účelne na uplatnenie práva. Porada s klientom spočívajúca v oznámení o podaní odvolania o oznámení o preštudovaní spisu a termíne pojednávania ako aj oznámenie o navrhnutí konfrontácii je nutné považovať za úkony smerujúce iba k umelému špekulatívnemu a účelovému navyšovaniu trov konania. Podobne je tomu aj v prípade návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 13. 8. 2015, pričom tento úkon môže právny zástupca vykonať priamo na pojednávaní, prípadne pri úkonoch u vyšetrovateľa a nie je nutné to vykonávať samostatným úkonom. Podobne za neúčelne vynaložené trovy konania žalovaná považuje aj nahliadnutie do spisu dňa 9. 7. 2015, pričom tento úkon bol vykonaný po celodennom vypočúvaní svedkov, na ktorom bol právny zástupca žalobcu prítomný. Taktiež pokiaľ si žalobca uplatňuje náhradu škody titulom vynaložených trov

právneho zastúpenia za úkony, pri ktorých bol právny zástupca účastný pri výsluchoch v ten istý deň, tak tieto je možné požadovať len vo výške v súlade s ustanovením § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 566/2004 Z. z., teda advokátovi nie je možné priznať za každý úkon pozostávajúci z výsluchu svedkov v jeden deň, ale keďže ide o nadväzujúce úkony, tak je možné vychádzať len z toho, že mu patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

19. Žalovaná k vyjadreniu pripojila poverenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zastupovaním Generálnej prokuratúry v Civilnom sporovom konaní pred súdmi Slovenskej republiky, podľa ktorého na zastupovanie bola poverená JUDr. F. R., prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín. Žalovaná taktiež pripojila rozsudky Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8C10/2013 a 10C 108/2011, Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 25C110/2012, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8C123/2016 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 8MCdo9/2015 a rozhodnutie Okresného súdu Košice II sp. zn. 42C412/2015.

20. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k žalobe poukázal na to, že pred vznesením obvinenia žalobcovi, bola vypočutá k veci P. B., ktorá uviedla, že je pravdou, že v predajni CBA v Púchove ona odcudzila fľašu alkoholu, toto riešili policajti a na podrobnosti si nepamätá. Z celého uznesenia nie je možné zistiť, na základe akých dôkazov vyšetrovatel' ustálil, že žalobca porušil článok 8 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 a úmyselne uviedol meno P. B. do pokutových blokov v úmysle vyhnúť sa G. B. trestnému stíhaniu za prečin krádeže. Napriek tomu, že skutkové tvrdenie preukazujúce dôvodnosť podozrenia zo spáchania prečinu. Zo strany žalobcu boli absolútne nedostatočné, uznesenie o vznesení obvinenia bolo nepreskúmateľné, prokurátor Okresnej prokuratúry sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Prokurátor ani jedenkrát nereagoval na skutočnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia je nepreskúmateľné, nezákonné a nedôvodné. Žalobca vo vyjadrení ďalej poukázal na to, že počas celého prípravného konania tvrdil, že skutku, ktorý mu je kladný za vinu nedopustil. Napriek tomu prokurátor podal na neho žalobu na tom istom skutkovom základe, ako bolo žalobcovi vznesené obvinenie. Pokiaľ žalovaná poukazuje na to, že obžaloba bola súdom prijatá a preto nezodpovedá za vzniknutú škodu, takáto jej obrana je nekvalifikovaná. Súd v trestnom konaní podanú žalobu preskúma a môže o nej rozhodnúť len spôsobom v trestnom poriadku uvedeným, odmietnuť podanú žalobu, pretože nie je dôvodná však nemôže, teda onej musí rozhodnúť niektorým zo spôsobov v § 278 a nasl. Tr. poriadku. V danom prípade Okresný súd v Považskej Bystrici rozsudkom žalobcu spod obžaloby oslobodil, lebo nebolo dokázané, že stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Až súd v citovanom rozsudku dal úplne za pravdu žalobcovi, že sa absolútne nepreukázalo, že by bol žalobca postupoval v rozpore s článkom 8 Nariadenia prezidenta PZ 7/2002. Výslovne súd v odôvodnení rozsudku na strane 5. uvádza, že táto skutočnosť sa absolútne nepreukázala a je až zarážajúce, že prokurátor popísal spáchanie skutku týmto spôsobom, nakoľko z celého prípravného konania bez akýchkoľvek pochyb bolo preukázané, že G. B. Z. P. B. boli riadne lustrované. Aj na strane 6 odôvodnenia rozsudku súd konštatuje, že toto mal súd bez akýchkoľvek pochyb preukázané aj na základe listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, preto neobstojí tvrdenie prokurátora v obžalobnom návrhu. Taktiež súd poukázal na to, že žalobca sa totožnosť predvedenej osoby snažili zistiť prostredníctvom matky, ktorá by predvedenú osobu identifikovala a keď sa mu to nepodarilo, zabezpečil prítomnosť svedkyne U. M., ktorá mu uviedla, že sa s určitosťou jedná o P. B., preto už žalobca nemal akékoľvek pochyby o tom, že predvedená osoba je P. B.. Takisto Okresný súd poukázal na to, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že žalobca vedel, že dáva blokovú pokutu inej osobe a chcel úmyselne takto niekomu pomôcť. Na základe uvedených skutočností je nutné preto dôjsť k záveru, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné a toto bolo oslobodzujúcim rozsudkom zrušené. K predloženým rozsudkom žalovanou k svojmu vyjadreniu žalobca uviedol, že tieto sú účelovo vybrané, pretože hovoria iba o veciach, kde bola žaloba o náhradu škody zamietnutá, avšak vo všetkých prípadoch sa jednalo o veci, v ktorých bolo zistené, že sa skutok, pre ktorý bolo žalobcom vznesené obvinenie, stal. V danom prípade však situácia je iná, a to v tom, že Okresný súd v oslobodzujúcom rozsudku ustálil, že nebolo dokázané, že sa skutok stal, pre ktorý bol žalobca stíhaný. K námietke žalovanej ohľadom nedôvodnosti uplatnenej náhrady škody titulom trov konania vo výške 451 Eur, ktorá žalobcovi vznikla v konaní o prepustenie zo služobného pomeru poukázal na to, že je nepochybné, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie a začaté konanie o prepustenie zo služobného pomeru presne z toho istého dôvodu. Nielenže sa v takom prípade jedná o porušenie zásady nebyť potrestaný dvakrát za to isté, ale žalobca poukázal na to, že základnou príčinou nezákonného stavu je uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré bolo tiež dôvodom nasledujúceho rozhodnutia riaditeľa Obvodného oddelenia PZ o začatí konania o prepustenie zo služobného pomeru. Pokiaľ teda vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia je orgánom povinným konať za štátu generálna prokuratúra, ostáva toto

postavenie zachované v konaní aj vo vzťahu k následným rozhodnutiam riaditeľa Obvodného oddelenia PZ Púchov. Vyplýva to aj z rozhodnutia Okresného súdu Košice, ktoré pripojila samotná žalovaná k svojmu vyjadreniu. V danom prípade konanie bolo zastavené, pretože odpadol dôvod konania začatého z podnetu oprávneného orgánu, čo sa v konečnom dôsledku jedná zrušení rozhodnutia o začatí konaní vo veci jeho prepustia zo služobného pomeru. Uviedol, že je pravdivé tvrdenie žalovanej, že predmetný skutok, ktorý sa kládol za vinu žalobcovi v konaní o prepustení zo služobného pomeru nie je trestným činom a tento fakt neznamena, že skutok nemôže byť kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie spočívajúce v porušení služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom ide o konanie, za ktoré možno príslušníka prepustiť zo služobného pomeru. Ak by toto malo platiť v tom zmysle ako to tvrdí žalovaná a žalobca by sa bol dopustil porušenia služobnej prísahy, tak by bol zo služobného pomeru prepustený bez ohľadu na výsledok trestného konania. Konanie o jeho prepustenie zo služobného pomeru však skončilo zastavením, pretože odpadol dôvod tohto konania. Žalobca zdôraznil, že nebyť konania o prepustení zo služobného pomeru, nebol by žalobca nútený požiadať advokáta o právne služby a zaplatiť mu vyčíslenú odmenu a nevznikla by mu tak škoda. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní doplnil svoje vyjadrenie ohľadom námietky žalovanej k výške uplatnenej škody, keď žalovaná namietala, že tieto boli nesprávne vypočítané. Poukázal na to, že odmena advokáta bola vyčíslená v súlade s vyhláškou MSSR č. 655/2004 Z. z. s tým, že so žalobcom bol dohodnutý spôsob odmeny, ktorý bol v danom prípade použitý. Advokát v danej veci s klientom sa dohodol na jednotlivých úkonoch, tieto boli vykonané, dohodli sa aj na výške odmeny, ktorú aj žalobca zaplatil. Pokiaľ žalovaná argumentovala, že nie každé oslobodenie spod obžaloby automaticky zakladá zodpovednosť štátu s poukazom na Nález Ústavného súdu, právny zástupca žalobcu uviedol, že z predmetného nálezu žalovaná účelovo vybrala len právnu vetu, avšak tá je vytrhnutá z kontextu celého rozhodnutia. K námietke žalovanej, že na to, aby mohla byť úspešne uplatnená škoda je nutné, aby došlo k zrušeniu uznesenia, ktoré bolo nezákonné právny zástupca poukázal na to, že v prípade oslobodzujúceho rozsudku bolo judikatúrou prijatý extenzívny výklad, podľa ktorého nie je nutné jeho zrušenie a oslobodenie spod obžaloby je treba považovať za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu ako keby došlo k zrušeniu nezákonného rozhodnutia. Iný výklad by odporoval zmyslu právnej úpravy o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Na danom pojednávaní právny zástupca k námietke k jednotlivým úkonom uviedol, že zrejme omylom v trovách konania vo výške 451 Eur uplatnili aj poradu s klientom 10. 6. 2016, tak v tejto časti daný úkon bol uplatnený omylom, preto v tejto časti zobrať žalobu späť. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila.

21. Súd vykonal dokazovanie oboznámením dôkazov predložených stranami sporu (pripojenými k žalobe a k vyjadreniu žalovanej), ktoré sú vyššie citované, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu 1T/81/2015, súčasťou ktorého je vyšetrovací spis ČVS:SKIS-81/OISS-V-2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

22. Dňa 4. 3. 2015 vyšetrovateľ Policajného zboru Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby stred Banská Bystrica (v ďalšom texte OISS UISS UIS S SKISMVSR) uznesením ČVS:SKIS-81/OISS-V-2015 začal trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa a následne uznesením ČVS:SKIS-81/OISS-V-2015 zo dňa 19. 6. 2015 vzniesol obvinenie žalobcovi vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. V odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia je konštatované, že na základe podnetu na trestné stíhanie operatívnych pracovníkov odboru inšpekčnej služby stred, z ktorého vyplývalo podozrenie zo spáchania zneužívania právomoci verejného činiteľa, začal vyšetrovateľ Policajného zboru odboru inšpekčnej služby stred trestné stíhanie za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa pre to, že príslušník PZ služobne zaradený na Obvodnom oddelení PZ Púchov v čase služby ako člen hliadky po tom, ako bola hliadka operačným strediskom ORPZ Považská Bystrica vyslaná dňa 26. 11. 2014 do predajne potravín CBA, kde bola predavačkou potravín zadržaná G. B., ktorá bola prichytená pri krádeži alkoholu, po príchode na miesto a objasnení priestupku postupoval v rozpore s článkom 8 Nariadenia Prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkovej a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore, keď pred uložením blokovej pokuty nevykonal lustráciu v ústrednej evidencii priestupkov, pričom do blokov na pokutu úradného záznamu a záznamu zo služby úmyselne uviedol meno sestry páchatelky P. B., O.. X. X. XXXX (Y. G. B. - poznámka súdu), a to z dôvodu, aby umožnil G. B. vyhnúť sa trestnému stíhaniu za prečin krádeže. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že vyšetrovateľ vychádzal z výpovedí svedkýň U. P. R. U. P., pracovníčok CBA ako aj z výpovede člena hliadky OOPZ Púchov U. Š., ale taktiež z výpovede P. B.. Pracovníčky CBA konštatovali, že pri čine bola prichytená G. B., ktorú žalobca aj poznal, naopak P.N. B. podľa vyšetrovateľa PZ potvrdila,

že kradla v CBA práve ona. V predmetnom uznesení vyšetrovateľ PZ konštatoval, že vyhodnotením doteraz vykonaných úkonov a zistenej dôkaznej situácie má za to, že O.. V.. L. Ž. skutočne umožnil G. B. vyhnúť sa trestnému stíhaniu pre prečin krádeže, ktorý jej hrozil za spáchanie opakovanej krádeže dňa 26. 11. 2014, keďže predtým deň bola prichytená pri krádeži v obchodnom dome Kaufland, a to tým, že pokutu udelenú za tento skutok vykázal na jej sestru P. B., a teda v úmysle inému zadovážiť neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Predmetné uznesenia sú súčasťou vyšetrovacieho spisu (čl. 63 a 64).

23. Z pripojeného súdneho trestného spisu 1T81/2015, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis ČVS: SKIS-81/OISS-V-2015 súd zistil, že žalobca ako obvinený splnomocnil JUDr. Z. V., advokáta AK Považská Bystrica na zastupovanie vo veci prečinu a prostredníctvom tohto advokáta žalobca ako obvinený podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť. Okresná prokuratúra Považská Bystrica uznesením zo dňa 8. 7. 2015 č. k. Pv227/15/3306-10 predmetnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietla. Podľa prokurátora obvinený je zo spáchaného skutku jednoznačne usvedčený pracovníčkami CBA ako aj svedkom U. Š., ktorý mal potvrdiť, že zadržaná bola špinavá blondína a P. je tmavovlasá. Následne Okresná prokuratúra Považská Bystrica dňa 9. 12. 2015 podala na Okresný súd Považská Bystrica obžalobu na obvineného t. j. žalobcu pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Na základe tejto obžaloby Okresný súd Považská Bystrica nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 25. 1. 2016, na ktorom žalobcu ako obvineného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil, a to rozsudkom č. k. 1T81/2015-192. V odôvodnení tohto rozsudku bolo konštatované, že obžalovaný teda žaloba jednoznačne postupoval v zmysle Nariadenia prezidenta PZ a mal prinajmenšom maximálnu snahu preveriť, kto sa drobnej krádeže dopustil. Nie je možné mu zazlievať aj keby hneď bola pravda, že by sa jednalo o G., ktorá kradla v obchode, túto skutočnosť on nemohol žiadnym iným spôsobom vyhodnotiť ako opoznaním, ktorú osobu opoznala U.. M., ktorá ubezpečila žalobcu, že skutočne sa jedná o P. B. R. Ž. G. B. je osoba, ktorá sa dostavila k žalobcovi, ktorý vykonával preverovanie tohto skutku. Zároveň súd poukázala na to, že vychádzal predovšetkým z výpovedí sestier B., M. P.N. sa k skutku priznala, z výpovedí M., ktorá okrem iného potvrdila, že v čase spáchania skutku obe sestry mali rovnakej farby vlasy a k zmene farby u P. došlo až v roku 2015. Okresná prokuratúra podala proti uvedenému rozsudku dňa 16. 2. 2016 odvolanie, na základe ktorého rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý uznesením vyhlásenom na verejnom zasadnutí dňa 28. júna 2016 č. k. 2To/40/2016-208 odvolanie prokurátorky zamietol, pretože nie je dôvodné.

24. Z predmetného súdneho trestného spisu ako aj vyšetrovacieho trestného spisu súd zistil, že žalobcom zvolený obhajca v trestnom konaní L.. V. vykonal jednotlivé úkony tak, ako sú popísané v žalobe, pričom z daného spisu vyplývajú len úkony, ktoré vykonával obhajca, nie však porady s klientom a obsahom vyšetrovacieho spisu samozrejme nie je ani vyúčtovanie cestovného a straty času.

25. Obhajca žalobcu trovy obhajoby žalobcovi vyúčtoval faktúrou č. 77/2016 v celkovej výške 2.374,85 Eur so splatnosťou 23. 9. 2016. Z príjmového pokladničného dokladu č. 58 zo dňa 23. 9. 2016 súd zistil, že žalobca vyúčtované trovy právneho zastúpenia v uvedený deň JUDr. Z. V. zaplatil. Úhrada zahŕňa okrem odmeny za úkony, ktoré vyplývajú z vyšetrovacieho spisu aj odmenu za úkon - porada s klientom dňa 15. 1. 2016 a 10. 6. 2016. Zo záznamov o týchto poradách s klientom súd zistil, že porada dňa 15. 1. 2016 bola vykonaná za účelom oboznámenia žalobcu s vykonaným dokazovaním a s termínom hlavného pojednávania a tiež informoval právny zástupca žalobcu o tom, že preštudoval spis. Predmetom porady s klientom bola aj dohoda ohľadom svedkov, ktorých budú navrhovať ešte vypočuť, a porada dňa 10. 6. 2016 sa týkala informácie o tom, že prokurátor podal odvolanie proti rozsudku s tým, že so žalobcom ako obžalovaným sa dohodli na vyjadrení sa k danému odvolaniu, v ktorom budú namietat' nedôvodnosť podaného odvolania. Porada sa týkala aj toho, že žalobca bol oboznámený s ďalším postupom na Krajskom súde v Trenčíne. Čo sa týka uplatnenej škody titulom trov vzniknutých v konaní vo veci prepustenia zo služobného pomeru tieto si žaloba uplatnil za účasť pri výsluchu žalobcu dňa 9. 7. 2015 v hodnote 1 úkonu účasť pri výsluchu žalobcu dňa 14. 7. 2015 a poradu s klientom dňa 10. 6. 2016. Všetky úkony boli v hodnote 66 Eur s pripočítaním režijného paušálu v celkovej výške 451 Eur s pripočítaním straty času za čas strávený cestou do miesta úkonov právnej služby vykonávaných mimo sídla advokáta t. j. za dve cesty teda 4 polhodiny po 13,98 Eur a cestovného 2x 11,08 Eur a s pripočítaním DPH 20 %. Žalobca dôvodil, že dňa 24. 6. 2015 udelil splnomocnenie svojmu advokátovi v danej veci, pričom daná vec je v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Nebyť vzneseného obvinenia, nedošlo by k začatiu konania o prepustení zo služobného pomeru.

26. Žalobca prostredníctvom svojho zvoleného zástupcu listom zo dňa 2. 12. 2016 adresovanom Generálnej prokuratúre SR požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa § 15 a nasl. zák. č. 514/2003 Z. z. s poukazom na to, že bolo voči žalobcovi vedené trestné stíhanie, pričom proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, o ktorej rozhodovala Okresná prokuratúra v Považskej Bystrici, ktorá sťažnosť odmietla ako nedôvodnú. Následne prokuratúra podala obžalobu, avšak spod obžaloby bol oslobodený rozsudkom č. k. 1T81/2015-192 zo dňa 8. 2. 2016. Voči označenému rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry odvolanie v jeho neprospech, avšak Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28. 6. 2016 č. k. 2To40/2016-208 odvolanie prokurátora na verejnom zasadnutí zamietol, pretože nebolo dôvodné. Žalobca v žiadosti uplatnil škodu titulom právneho zastúpenia v trestnom konaní totožne ako je rozpísaná v žalobe a taktiež si uplatnil škodu titulom trov právneho zastúpenia v konaní vo veci prepustenia zo služobného pomeru, ktorú škodu špecifikoval rovnako ako je uplatnená v žalobe. Takisto ako v žalobe poukázal na to, že aj konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru je v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním a v podstate dôvody sú rovnaké ako uvádza žalobca v žalobe.

27. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 20. 1. 2017 adresovanom právnenému zástupcovi žalobcu oznámila žalobcovi, že žiadosť ako nedôvodnú odmieta. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že Okresný súd Považská Bystrica oprel svoje rozhodnutie o výpovede svedkov G. B., ktorá podľa generálnej prokuratúry mala byť obvinená z krádeže fľaše, P. B. - L. F., U.. L. M. R. U. Š.. Výpovede priamych svedkýň U. P. R. U. P., ktoré boli priamymi svedkami komunikácie medzi obžalovaným (žalobcom) a páchatelkou drobnej krádeže na mieste skutku, tieto súd vyhodnotil ako irelevantné. Generálna prokuratúra poukázala na to, že o správnosti skutkových zistení súdom je dôvodné pochybovať, keďže výpovede svedkýň priamych účastníčok skutku, ktorých výpovede boli nemenné v prípravnom konaní, ako aj pred súdom, súd vyhodnotil ako irelevantné a navyše nevyhoveli návrhu prokurátora na vypočutie ďalších svedkov, ktorí mohli svojimi výpoveďami prispieť k objasneniu skutku, a to U. V., ktorý mal spolu s G. B.M. odcudziť fľašu v predajni, matku G. B., ktorú mal obžalovaný, teda žaloba, označiť ako osobu, s ktorou spolupracuje v súvislosti s výchovou jej dcéry, G., P. L. R. U.Á. X.. Generálna prokuratúra SR zdôraznila, že z obsahu výpovedí svedkýň U. P. R. U. P., ktoré sú pracovníčkami v predajni CBA jednoznačne vyplýva, že skutok spáchala G. B., ktorú aj žalobca po tom, ako sa dostavil do predajne, týmto menom oslovil. Obe vypovedali, že dievča, ktoré odcudzilo fľašu malo blond vlasy, pričom jej sestra P. je tmavovlasá. Vo vyjadrení ďalej poukázali na to, že ak vznikne pochybnosť, či sa skutok stal, napr. vo veci existujú dôkazy, z ktorých niektoré svedčia o spáchaní skutku obvineným, a iné toto podozrenie vyvracajú a táto pochybnosť sa nedá odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazov, prokurátor nemôže zastaviť trestné stíhanie, ale je povinný podať obžalobu. Názor, že oslobodenie spod obžaloby má automaticky za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia Generálna prokuratúra nepovažuje za správny. Ten je prelomený zásadným spôsobom Nálezom Ústavného súdu SR č. k. IIUS163/2013-50, z ktorého vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné resp. odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobu sa neskôr z rôznych dôvodov, nepotvrdila.

28. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

29. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 cit. zákona zodpovednosti podľa ods. 1, sa nemožno zbaviť.

30. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občiansko-súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

31. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

32. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazané rozhodnutím tohto orgánu.

33. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 cit. zákona, právo podľa ods. 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

34. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

35. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať len úhradu v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najneskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

36. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

37. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 cit. zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie, a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

38. Podľa ustanovenia § 18 ods. 3 cit. zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktorého zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

39. Na uplatnenie nároku navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím na súde sa podľa zákona č. 514/2003 Z. z. vyžaduje kumulatívne splnenie nasledovných predpokladov: Predbežné prerokovanie jeho nároku na základe jeho písomnej žiadosti príslušným orgánom, uplynutie 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda a podanie riadneho opravného prostriedku poškodeným proti nezákonnému rozhodnutiu.

40. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca požiadal listom zo dňa 2.12.2016 o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody Generálnu prokuratúru SR s tým, že táto mu listom zo dňa 20.1.2017 oznámila, že jeho žiadosť považuje za absolútne nedôvodnú. Znamená to teda, že uvedeným postupom boli splnené prvé dva predpoklady na to, aby si mohol žalobca svoj nárok uplatniť na súde, pokiaľ mu generálna prokuratúra nevyhovela. Ohľadom tretieho predpokladu súd uvádza, že v súlade s ustálenou súdnou praxou štát zodpovedá za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ktoré sa skončilo oslobodením spod obžaloby. Ten, kto bol spod obžaloby oslobodený má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa zákona č. 514/2003 zásadne právo na náhradu škody vrátane náhrady nákladov na trovy obhajoby. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom sa v konaní o náhrade škody nevyžaduje rozhodnutie o nezákonnosti trestného stíhania, ale postačuje právoplatné rozhodnutie, teda právoplatný oslobodzujúci rozsudok z dôvodov podľa § 285 písm. a), b) alebo c.) Tr. poriadku. Na takýto prípad je potrebné aplikovať právnu úpravu, ktorá je k danému prípadu najbližšia, a to úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. K poslednému predpokladu súd uvádza,

že žalobca naplnil i uvedený predpoklad, keďže proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, Okresná prokuratúra v Považskej Bystrici jeho sťažnosti nevyhovela, následne podala obžalobu a v súdnom konaní bol napokon vynesený oslobodzujúci rozsudok. V danom prípade bola splnená aj podmienka podania riadneho opravného prostriedku poškodeným proti nezákonnému rozhodnutiu, pretože žalobca preukázal, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, o ktorej rozhodoval prokurátor Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici, ktorý jeho sťažnosť odmietol ako nedôvodnú.

41. Pokiaľ žalovaná namietala, že nemožno uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov, nepotvrdila a v tejto súvislosti poukázala aj na Nález Ústavného súdu SR č. k. II US163/2013-50, súd uvedený nerozporuje, avšak v danom prípade predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že zmienený Nález sa týka inej situácie, než aká bola v tomto prípade. Predovšetkým predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či v príčinnej súvislosti s napádaným postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 M Cdo 1/2011 a jeho rozsudkom z 29. októbra 2012 došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, k porušeniu ktorých malo podľa sťažovateľa dôjsť tým, že najvyšší súd sa vo vzťahu k žalobcom uplatneným nárokom náležite nevysporiadal s otázkou plynutia premičacej lehoty, s ktorou sa mal najvyšší súd vysporiadať prv, než vôbec pristúpil k preskúmaniu aj ich vecnej dôvodnosti. K porušeniu označených práv malo tiež dôjsť aj tým, že najvyšší súd nenapravil pochybenie ani okresného súdu, ani krajského súdu, keďže uvedené súdy neskúmali danosť príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a škodnou udalosťou, ktorou malo byť nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia, ako aj tým, že nezrealizovanému obchodu žalobcu (predaj nehnuteľností, pozn.) pripísali vznik ušlého zisku na strane žalobcu.

42. Okrem toho súd poukazuje na to, že v danom prípade sa rozhodne nejedná o taký prípad, v ktorom by jednoznačne vznesenie obvinenia bolo vykonané na základe dostatočne odôvodneného záveru, že skutok sa stal, pretože vzneseniu obvinenia predchádzala operatívno-pátracia činnosť vykonávaná pracovníkmi odboru inšpekčnej služby stred, úradu inšpekčnej služby, ktorí však vychádzali predovšetkým z výpovedí pracovníčok CBA predajne, v ktorej malo dôjsť ku krádeži a ktorá mala byť podľa nich vykonaná G. B. a nepreverili stanovisko aj ďalšieho svedka- priateľa páchatelky, ktorý s ňou bol v predajni. Jednalo sa o U. V., o ktorom pracovníci mali vedomosť a ktorý neskôr pred vyšetrovateľom (až po vznesení obvinenia v rámci výsluchu ďalších svedkov) potvrdil, že v predajni bol s P. B., O. F. G.. Dokonca ani nevypočuli P. B., ktorá sa pred vyšetrovateľom po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia žalobcovi jednoznačne priznala, že to bola ona, ktorá kradla v obchode. Pokiaľ by operatívni pracovníci dôslednejšie vykonávali v danom prípade operatívno-pátraciu činnosť, zrejme by napokon ani nepodali podnet na začatie trestného stíhania, keďže vypočutím U. V., ktorý bol s páchatelkou prečinu v predajni, by mali potvrdené, že sa jedná o P. R. O. G. B.. Jedná sa o jednovaječné dvojčičky, pričom fotografie o farbe vlasov vo vyšetrovacom spise sú z roku 2013 a v rozhodnom čase podľa vyjadrenia samotnej P. mohla mať blond vlasy a podľa svedkyne p. M. tiež. Napriek tomu, že pracovníčky predajne tvrdili, že G. mala mať blond vlasy a P. hnedé, pracovníci v rámci operatívno-pátracej činnosti nepreverili danú skutočnosť, hoci v prípade jednovaječných dvojčičiek je to pre identifikáciu páchatelky podstatné, pokiaľ mala byť farba ich vlasov už v čase spáchania skutku rozdielna.

43. Takisto pokiaľ žalovaná v tejto súvislosti odkazovala na rozhodnutia iných okresných súdov (Bratislava I, Bratislava V, Košice II,) súd poukazuje na to, že súd nie je viazaný týmito rozhodnutiami, nejedná sa o judikatúru, ktorú by súd musel akceptovať, resp. minimálne sa s ňou v svojom rozsudku vysporiadať.

44. Je nesporné, že zodpovednosť štátu je občiansko-právnu zodpovednosťou objektívnou, bez ohľadu na zavinenie. Pre vznik tejto zodpovednosti však musia byť splnené všetky zákonom vyžadované podmienky.

45. Tak ako je vyššie uvedené predpoklady na uplatnenie nároku na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia boli jednoznačne splnené a preto súd v prejednávanej veci sa musel zaoberať aj či existuje príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní a škodou,

ktorá mu vznikla zaplatením trov konania, a to tak v konaní pred vyšetrovateľom ako aj v konaní pred súdom, ale tiež v konaní o prepustenie zo služobného pomeru.

46. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca bol v trestnom konaní hneď po tom ako bolo mu vznesené obvinenie, zastúpený advokátom JUDr. V., ktorý ho zastupoval a obhajoval tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom I. a II. stupňa. Po preštudovaní trestného spisu súd dospel k názoru, že jednotlivé úkony vykonané obhajcom smerovali na účelnú ochranu obvineného v danom trestnom konaní a z trestného spisu ako aj vyšetrovacieho spisu jednoznačne vyplýva, že jednotlivé úkony, ktoré sú špecifikované v žalobe skutočne aj obhajca žalobcu vykonal. Je však nesporné, že v prípade účasti na výsluchoch svedkov a samotného obvineného, ktoré sa konali dňa 9. 7. 2015 súd musí prisvedčiť žalovanej, že v danom prípade žalobcovi nepatrí náhrada škody titulom odmeny za 4 úkony, avšak len za 2, a to s poukazom na ust. § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 655/2004 Z. z., keďže sa jedná o za sebou naväzujúce úkony, vykonávané počas troch hodín, teda odmena patrí za každé 2 začaté hodiny. V daný deň výsluchy trvali od 9,50 hod do 12,50 hod. To isté platí aj za účasť obhajcu pri výsluchoch svedkov dňa 16. 7. 2015, ktoré výsluchy trvali od 10,35 do 11,55 hod ako výsluchy na seba naväzujúce, čo znamená, že za účasť na týchto dvoch výsluchoch patrí odmena len jedenkrát, keďže sa jedná o jednu začatú dvojhodinu. V uvedený deň bol realizovaný aj výsluch o 13,15 hod do 13,35 hod, pričom vzhľadom na to, že prechádzajúci výsluch v ten istý deň (svedka JR.), skončil o 11,55 hod, začiatok ďalšieho výsluchu a to P. B. o 13,15 hod nemožno považovať za úkon za sebou naväzujúci, keďže je medzi nimi rozdiel viac ako 1 hodina. Znamená to teda, že za účasť na výsluchu P. B. dňa 16. 7. 2015 patrí odmena vo výške ako si ju žalobca uplatnil.

47. Je síce pravda, že právny zástupca žalobcu odôvodňoval uplatnenie odmeny za každý jednotlivý úkon vyššie popísaný (4 účasti na výsluchoch svedkov a obvineného dňa 9. 7. 2015, 3 účasti pri výsluchu svedkov dňa 16. 7. 2015 tým, že tieto si uplatňuje z dôvodu, že so žalobcom to bolo jednoznačne dohodnuté, a teda, že odmena bola určená dohodou, tak súd túto argumentáciu neakceptoval, pretože jednoznačne aj sám žalobca vo svojej výpovedi potvrdil, že sa malo postupovať v súlade s vyhláškou a že žiadna iná dohoda ohľadom platenia trov uzavretá nebola.

48. Tak ako vyplýva zo žaloby, žalobca si uplatnil aj porady s klientom dňa 15. 1. 2016 a 10. 6. 2016, ktoré žalovaná namietala, avšak súd je toho názoru, že tieto boli dôvodne uplatnené a riadne preukázané, tak ako to vyplýva zo záznamu o porade s klientom z uvedených dní. Z obsahu týchto záznamov jednoznačne vyplýva, že sa jednalo o porady konštruktívne a dôvodné.

49. Pôvodne bola uplatnená aj porada s klientom aj pri vyčíslených úkonov právnej služby v konaní vo veci prepustenia zo služobného pomeru, avšak v tejto časti zobral žalobca svoju žalobu späť v rátane k tomu prislúchajúceho režijného paušálu, s ktorým späťvzatím žalovaná súhlasila, preto súd v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 C.s.p. súd konanie zastavil v časti o zaplatenie 89,27 Eur s DPH, zastavil.

50. Pokiaľ žalovaná namietala, že podľa ust. § 14 ods. 6 z. č. 655/2004 z. z. odmena za ďalšiu poradu advokátovi nepatrí, ak po poslednej porade s klientom nasleduje ďalšia porada a medzitým nedošlo k inému právnemu úkonu právnej služby, preto žalobcovi nepatrí náhrada škody titulom porady s klientom dňa 10.6.2016, tak v danom prípade sa nejedná o takýto stav, pretože po poslednej porade s klientom dňa 15.1.2016 došlo k inému právnemu úkonu právnej služby, pretože obhajca sa zúčastnil hlavného pojednávania dňa 8.2.2016 a porada dňa 10.6.2016 sa týkala informovania žalobcu o to, že prokurátor podal proti oslobodzujúcemu rozsudku odvolanie a uvedená porada sa týkala ďalšieho postupu v trestnom konaní, čo možno vyhodnotiť ako poradu dôvodnú, účelnú a potrebnú.

51. Žalovaná tiež namietala v rámci uplatnenej škody aj odmenu advokáta za nahliadnutie do trestného spisu dňa 9.7.2015 po tom, ako bol obhajca prítomný na výsluchoch svedkov a obvineného a tiež podanie návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 13.8.2015. ktorý úkon podľa žalovanej mohol obhajca vykonať priamo na pojednávaní, prípadne pri úkonoch u vyšetrovateľa a nebolo nutné vykonať to ako samostatný úkon. Súd sa nestotožnil s danými námietkami, pretože je nesporné, že obhajca žalobcu pred tým, ako sa zúčastnil výsluchov, sa neoboznamoval s obsahom vyšetrovacieho spisu, ktorého súčasťou sú všetky záznamy a šetrenia pracovníka inšpekčnej služby, preto nahliadanie do spisu dňa 9.7.2015 o 9.25 hod, teda pred začatím výsluchu obvineného, bolo dôvodné a potrebné. Súd preto daný úkon vyhodnotil ako úkon účelný. Čo sa týka druhej námietky, s ňou sa súd taktiež nestotožnil, pretože dané návrhy na doplnenie dokazovania boli výsledkom porady s klientom dňa 11.7.2015(za

ktorú však neuplatňuje žalobca náhradu škody) a nie je možné daný úkon považovať za neúčelný len z dôvodu, že návrhy mohli byť dané priamo napr. po skončení vylučov dňa 9.7.2015 ,pretože podľa názoru súdu k danému postupu bolo nutné zistiť aj názor a návrhy žalobcu, ktorého advokát v trestnom konaní zastupoval.

52. Keďže ohľadom výšky uplatnenej škody titulom trov obhajoby v trestnom konaní žalovaná iné nenamietala, súd dospel k záveru, že dôvodne uplatnená náhrada škody titulom trov obhajoby v trestnom konaní je za úkony advokáta vo výške 1.140,02 € bez DPH (po odpočítaní 2 odmien za úkony vykonané dňa 9.7.2015 a jednej odmeny za úkony zo dňa 16.7.2015, keďže sa jednalo o úkony po sebe nasledujúce a nadväzujúce, § 14 ods. 1 písm. c) Vyhl. č. 655/2004 , tak ako je vyššie odôvodnené), teda odmena advokátovi patrí za 14 úkonov právnej pomoci á úkon 61,75 € (864,50 €) za 2 úkony á 42,39 € (za 2 porady so žalobcom, spolu 84,78 €), za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2016 v trvaní viac ako 2 hodiny, teda dvojnásobok vo výške 127,16 € a za obhajobu na verejnom zasadnutí na KS v Trenčíne dňa 28.6.2016 pri hodnote úkonu 63,58 € , spolu 1.140,02 €. Dôvodne je uplatnená škoda aj titulom vyplatených paušálnych náhrad za 18 úkonov, keďže advokát od klienta môže požadovať náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Preto k úkonom vykonaným v roku 2015 patrí táto náhrada vo výške á 8,39 €, t.j. za 14 úkonov z roku 2015 to predstavuje sumu 117,46 €, k úkonom vykonaným v roku 2016 patrí náhrada za 3 úkony vo výške á 8,58 €, teda v sume 25,74€. Preukázateľne sídlo obhajcu žalobcu v trestnom konaní bolo v Považskej Bystrici, preto za účasť na úkonoch mimo svojho sídla advokátovi patrí aj náhrada za stratu času vo výške 308,84 € bez DPH tak ako tieto sú vyčíslené v žalobe, cestovné vo výške 167,98 Eur bez DPH, ktoré náhrady sú špecifikované v žalobe a jednoznačne vyplývajú z trestného spisu. Preto súd dospel k záveru, že z uvedeného titulu je dôvodne uplatnená náhrada škody vo výške 1.760,04 € bez DPH .

53. Obhajca žalobcu v trestnom konaní je preukázateľne platcom DPH, preto odmena a náhrady po navýšení o 20 % DPH ($1.760,04/100 \times 20 = 352,01$ € po zaokrúhlení) predstavujú sumu 2.112,05 € .

54. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd ustálil, že škoda, ktorá vznikla žalobcovi titulom vyplatených trov obhajoby v trestnom konaní pred vyšetrovateľom a súdmi (OS Považská Bystrica a KS Trenčín) je dôvodne uplatnená vo výške 2.112,05 € a nie vo výške 2.374, 85 €, ako si ju žalobca uplatnil v žalobe.

55. Žalobca ako škodu uplatnil aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zaplatil advokátovi za právnu pomoc vo veci prepustenia zo služobného pomeru, ktorú škodu po čiastočnom späťvzati žaloby žalobca uplatnil v celkovej výške 361,73 € (451 mínus 89,27 Eur) a je špecifikovaná v žalobe.

56. Žalovaná namietala, že v danom prípade chýba nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, ako aj príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, či nesprávnym úradným rozhodnutím.

57. Žalobca nesporne však túto škodu si uplatňoval nie z dôvodu, že by sa malo jednať o nesprávny úradný postup, ale poukázal na to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho zastupovaním vo veci prepustenia zo služobného pomeru, sú v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím t. j. vznesením obvinenia, pretože nebyť vznesenia tohto obvinenia, nedošlo by k začatiu konania o prepustenie zo služobného pomeru a teda by mu nevznikla ani škoda titulom vyplatených trov právneho zastúpenia v danom konaní. Súd sa s argumentáciou žalobcu stotožnil a je nesporné, že sa jedná o škodu, ktorá bola vyvolaná práve rozhodnutím o vznesení obvinenia na základe ktorého bolo aj začaté konanie o prepustenie zo služobného pomeru. V danom prípade preto nie je potrebné skúmať, či bol dodržaný úradný postup, avšak súd pri posudzovaní tohto nároku vychádzal práve z toho, že sa jedná o škodu, ktorá je v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní, teda v súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia.

58. Žalovaná v tejto súvislosti poukazovala na rozhodnutie NS SR 8Mcd0 9/2015, ktoré však podľa názoru súdu nie je možné aplikovať na daný prípad, keďže v prípade rozhodnutia najvyššieho súdu posudzovaný príslušník bol prepustený zo služobného pomeru a daný personálny rozkaz o prepustení príslušníka PZ zo služobného pomeru bol vydaný z dôvodu, že bolo preukázané, že príslušník PZ svojím konaním porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť, a teda aj pokiaľ bol v trestnom

konaní oslobodený, nemožno v takom prípade konštatovať príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím v dôsledku oslobodzujúceho rozsudku a škodou, ktorá uvedenému príslušníkovi PZ vznikla v konaní o jeho prepustení zo služobného pomeru, a to práve z dôvodu, že z pohľadu personálneho konania mu vina preukázaná jednoznačne bola, teda bez ohľadu na trestné stíhanie by toto personálne konanie začalo. V tomto konaní (8C/19/2017) je situácia však iná, pretože jednoznačne personálne konanie by ani nezačalo, pokiaľ by nebolo začaté trestné stíhanie, resp. pokiaľ by nebolo žalobcovi vznesené obvinenie. V danom prípade v personálnom konaní nebola preukázaná vina žalobcu ako príslušníka PZ, dané konanie bolo zastavené, teda žalobca nebol prepustený zo služobného pomeru, tak ako to bolo v citovanom rozhodnutí.

59. Čo sa týka uplatnenej škody z tohto titulu, je nesporné, že úkony, za ktoré žalobca zaplatil, boli vykonané a žalovaná ich ani nespochybnila, s výnimkou porady s klientom dňa 10. 6. 2016, v ktorej časti však žalobca zobral svoju žalobu späť vrátane režijného paušálu. Trovy právneho zastúpenia uplatnené z tohto titulu v tomto konaní zahrňujú aj stratu času špecifikovanú v žalobe z dôvodu, že advokát má sídlo kancelárie mimo vykonávaných úkonov (výsluchy účastníka konania 9. 7. 2015 a 14. 7. 2015), ktoré sa konali v Púchove, avšak keďže túto stratu si uplatnil dňa 9. 7. 2015 už v rámci trestného konania, kedy sa dostavil na výsluchy v trestnej veci, podľa názoru súdu strata času advokátovi patrí len za dve polhodiny po 13,98 Eur bez DPH, t. j. spolu stratu času vo výške 27,96 Eur. Advokát si uplatnil aj cestovné, pričom je nesporné, že dňa 9. 7. 2015 bol účastný aj na výsluchoch v trestnom konaní pred vyšetrovateľom a v rámci týchto trov konania si uplatnil cestovné, preto mu cestovné za 1 cestu Považská Bystrica - Púchov a späť vykonanú dňa 9. 7. 2015 vo výške 11,08 Eur nepatrí. Druhé cestovné za účasť pri výsluchu 14. 7. 2015 bolo účtované z dôvodu účasti advokáta na výsluchu účastníka konania 14. 7. 2015 v Púchove, preto cestovné vo výške 11,08 Eur advokát účtoval dôvodne. Podľa názoru súdu preto v súvislosti s poskytnutím právnej pomoci vo veci prepustenia zo služobného pomeru advokát dôvodne mohol uplatňovať trovy za 3 úkony právnej pomoci a úkon 66 Eur (príprava a prevzatie zastúpenia, účasti na výsluchu účastníka dňa 9. 7. a 14. 7. 2015) k tomu prislúchajúci režijný paušál 3 x 8,39 Eur, stratu času za 2 polhodiny spolu 27,96 Eur, cestovné náklady 11,08 Eur, čo spolu predstavuje sumu 262,21 Eur bez DPH a keďže advokát JUDr. V. je platcom DPH, po navýšení o DPH trovy právneho zastúpenia ako dôvodné súd považoval vo výške 314,65 Eur. V žalobe žalobca žiada z tohto titulu náhradu škody vo výške 451 Eur, z ktorej sumy však zobral čiastočne žalobu späť ohľadom pôvodne uplatňovanej porady v hodnote 66 Eur a prislúchajúceho režijného paušálu v hodnote 8,58 Eur, čo bez DPH predstavuje sumu 74,39 Eur a s DPH 89,27 Eur. Súd z dôvodu daného čiastočného späťvzatia konanie podľa ustanovenia § 145 ods. 2 C.s.p. v danej časti zastavil. Zvyšok súd nepovažoval za dôvodne uplatnený.

60. S poukazom na vyššie uvedené súd ako dôvodne uplatnenú škodu preto považuje škodu titulom trov obhajoby v trestnom konaní v celkovej výške 2.112,05 € a titulom trov konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru vo výške 314,65 Eur. Preto súd žalobe vyhovel len čiastočne a žalovanú zaviazal k náhrade škody vo výške 2.426,70 Eur. Keďže žalobca uplatňoval náhradu škody spolu vo výške 2.825,85 Eur, z ktorej súd konanie zastavil v časti o zaplatenie 89,27 Eur, preto súd vo zvyšku žalobu zamietol.

61. Žalobca uplatňoval aj úroky zo omeškania a to vždy od nasledujúceho dňa po tom, ako podľa príjmových pokladničných dokladov príslušné trovy advokátovi zaplatil, t. j. zo sumy 2.374,85 Eur tieto trovy žiadal 21. 9. 2016 a zo sumy 451 Eur od 28. 7. 2015. Súd však z priznaných súm, teda priznanej náhrady škody úroky z omeškania priznal od druhého dňa nasledujúceho po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR, ktorá žiadosť bola doručená 27. 1. 2017. Preto súd v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR, číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 %-ných bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, priznal 5 % úroky z omeškania od 28. 1. 2017, keďže k tomuto dňu bola úroková sadzba ECB stanovená vo výške 0 %. Vo zvyšku uplatnených úrokov súd žalobu zamietol.

62. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. vychádzajúc z ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. V danom prípade žalobca mal úspech pomerný, a to v percentuálnom vyjadrení 85,88 %, teda jeho neúspech, čo je zároveň úspech žalovanej predstavuje 14,12 %, preto jeho čistý úspech je 71,76 % a v tejto výške súd aj žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

O výške týchto trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradný tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitnosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.